

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od Fabryki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz T. P. (1) kwotę 6.511,56 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia (punkt 1 wyroku), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt 2) oraz zasądził od Fabryki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz T. P. (1) kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 3). Sąd ponadto nie obciążył Fabryki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kosztami sądowymi (pkt 4) oraz nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 2170,52 zł (pkt. 5).

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pełnomocnik pozwanego, zaskarżając wyrok w części uwzględniającej powództwo tj. w zakresie punktu 1, 3 i 5 wyroku. W apelacji podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego tj.: art. 52 § 1 pkt. 1 k.p., jak i naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c.

Apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm prawem przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego, w tym kosztach zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi, pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej Spółki na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 8 marca 2016 r. strony zawarły ugodę, mocą której:

- pozwana Fabryka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. reprezentowana przez radcę prawnego L. T. cofnęła za zgodą powoda T. P. (2) reprezentowanego przez radcę prawnego B. M. oświadczenie woli z dnia 5 lutego 2015 roku o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika;
- strony zgodnie oświadczyły, że łączący je stosunek pracy został rozwiązany na mocy porozumienia stron z dniem 5 lutego 2015 roku;
- strony zgodnie ustaliły, że w związku z rozwiązaniem umowy o pracę powód ma prawo do odszkodowania w wysokości 1500 zł, którą to kwotę otrzymał w ramach rygoru natychmiastowej wykonalności;
- powód T. P. (1) zobowiązał się zwrócić stronie pozwanej do dnia 22 marca 2016 roku kwotę 670,52 zł jako odszkodowanie nadpłacone z rygoru natychmiastowej wykonalności;
- strony zgodnie oświadczyły, że powyższa ugoda zamyka spór jaki powstał między nimi, a rozstrzygany w sprawie o sygnaturze akt VII Pa 21/16 i wyczerpuje roszczenia dochodzone w tej sprawie;
- strony zgodnie oświadczyły, że koszty niniejszego postępowania znoszą się wzajemnie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznał zawarcie powyższej ugody za dopuszczalne. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.).

Należy podkreślić, iż ugoda została podpisana przez profesjonalnych pełnomocników stron. Sąd Okręgowy uznał, że zawarta ugoda nie narusza słuszných interesów pracownika. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż istota ugody polega na czynieniu sobie przez przeciwników sporu wzajemnych ustępstw. A zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, zawarcie ugody polegającej na wypłaceniu odszkodowania w wysokości 1500 zł, przy ocenie stopnia skomplikowania sprawy, w żaden sposób nie narusza słusznego interesu pracownika. Ponadto powód, korzystając z zawodowej reprezentacji procesowej, wyraził zgodę na powyższe warunki i oświadczył, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte przedmiotowym pozwem. Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zawarcie wskazanej ugody było jak najbardziej dopuszczalne.

Biorąc powyższe pod uwagę i na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 386 § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi orzekł, jak w sentencji postanowienia.